

Gaart

Bij mij in 't daarp wônde een bar zekere en bleue jong. Hij hâ ok helemaol gin kameraoij. Z'n moeder zat d'r bar over te prakkezeere, wâ kon ze daor nou ins aon doen.

Op een dag doch ze het gevonde te hebbe. 'Gaart,' zee ze tege hum, 'ge mo mar ins op voetballe gaon.' Zo kwam Gaart bij mij in 't elftal.

We besloote hum in de kool te zette, want hij waar nog iesend lank ok. Zo gezeed, zo gedaon, en met de boks ontiegelijk hoog opgetrokke, tot helemaol onder de oksels, ston'tie daor pontefikaol um de balle op te vangen.

Helaos, bij de erste beste doeltrap ging het al fallikaant mis. Gaart, die een bril droeg me van die jampottebojems, zag de hele bal nie aonkomme en kreeg'um rech veur z'n raap. Gaart sloeg tege de vlakke en waar effe gaans van de wèèreld.

Terwijl 'tie weer 'n bietje bijkwam en het nog bar schiemerde veur z'n ooge, was 't erste beste wat'ie zee: 'schrapp mij mar...'

Pitje